

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си, жалбоподателят излага шест правни основания.

1. Първото правно основание е изведено от липсата на правилен анализ на правния, фактически и икономически контекст на положението на жалбоподателя.
2. Второто правно основание е изведено от погрешния извод на Комисията, че жалбоподателят и Servier са били действителни или потенциални конкуренти съгласно член 101 ДФЕС.
3. Третото правно основание е изведено от факта, че погрешният извод на Комисията, че сключеното между жалбоподателя и Servier патентно споразумение ограничава конкуренцията чрез своята цел по смисъла на член 101, параграф 1 ДФЕС, почива на погрешен фактически и правен анализ, както и на неправилно прилагане на установените принципи относно ограниченията поради целта.
4. Четвърто правно основание е изведено от нарушаването на правото на защита на жалбоподателя поради непоследователната преценка на споразумението за цесия и лиценз и погрешния извод, че споразумението за цесия и лиценз представлява ограничаване на конкуренцията поради своята цел, съгласно член 101, параграф 1 ДФЕС.
5. Пето правно основание е изведено от погрешния извод на Комисията, че сключените между жалбоподателя и Servier споразумения ограничават конкуренцията чрез резултата си по смисъла на член 101, параграф 1 ДФЕС.
6. Шесто правно основание, състоящо се в неточна преценка на доводите на жалбоподателя по член 101, параграф 3 ДФЕС.

Жалба, подадена на 18 септември 2014 г. — ЕАОС/Комисия

(Дело T-685/14)

(2014/C 431/58)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Европейска агенция по околна среда (ЕАОС) (Брюксел, Белгия) (представител: S. Podskalská, lawyer)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Решение Ares (2014) 2317513 на Комисията от 11 юли 2014 г., с което се обявява за недопустимо искането на жалбоподателя за вътрешно преразглеждане на Решение 2014/2002 окончателен на Комисията от 31 март 2014 г., относно нотифицирането от Република България на преходния национален план, посочен в член 32 от Директива 2010/75/ЕС на Европейския парламент и на Съвета относно емисиите от промишлеността.
- да отмени Решение C 2014/2002 окончателен на Комисията от 31 март 2014 г. относно нотифицирането от Република България на преходния национален план, посочен в член 32 от Директива 2010/75/ЕС на Европейския парламент и на Съвета относно емисиите от промишлеността.
- да осъди ответника да заплати разноските в производството.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си, жалбоподателят излага две правни основания.

1. Първото правно основание е изведено от твърдението, че Решение Ares (2014) 2317513 на Комисията от 11 юли 2014 г. нарушава член 17 от Договора за Европейския съюз, член 2, параграф 1, буква ж) и член 10 от Регламент (ЕО) № 1367/2006, Конвенцията на Икономическата комисия на ООН за Европа за достъпа до информация, участието на обществеността в процеса на вземането на решения и достъпа до правосъдие по въпроси на околната среда (наричана по-нататък „Конвенцията на ИКЕООН“), във връзка с Решение от 17 февруари 2005 г. на Съвета относно сключването, от името на Европейската общност, на Конвенцията на ИКЕООН (2005/370/ЕО).
2. Второто правно основание е изведено от твърдението, че Решение С 2014/2002 окончателен на Комисията от 31 март 2014 г. нарушава член 17 от Договора за Европейския съюз, Директива 2010/75/ЕС на Европейския парламент и на Съвета относно емисиите от промишлеността, Решение за изпълнение 2012/115/ЕС на Комисията от 10 февруари 2012 година за определяне на правила относно преходните национални планове, посочени в Директива 2010/75/ЕС, Конвенцията на ИКЕООН, във връзка с Решение на Съвета от 17 февруари 2005 година за сключване от името на Европейската общност на Конвенцията на ИКЕООН (2005/370/ЕС), Директива 2001/42/ЕО за оценка на последиците на някои планове и програми в областта на околната среда и Директива 2008/50/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 21 май 2008 година относно качеството на атмосферния въздух и за по-чист въздух за Европа.

Жалба, подадена на 12 септември 2014 г. от Европейската агенция за мрежова и информационна сигурност (ENISA) срещу решението, постановено на 2 юли 2014 г. от Съда на публичната служба по дело F-63/13, Psarras/ENISA

(Дело T-689/14 P)

(2014/С 431/59)

Език на производството: гръцки

Страни

Жалбоподател: Европейска агенция за мрежова и информационна сигурност (ENISA) (представители: P: Empadinhas и C. Meidanis, адвокат)

Друга страна в производството: Aristidis Psarras (Candia, Гърция)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени изцяло Решение на Съда на публичната служба (наричан по-нататък „СПС“) от 2 юли 2014 г. по дело F-63/13,
- да отхвърли изцяло исканията на жалбоподателя по дело F-63/13
- да осъди жалбоподателя в първоинстанционното производство да заплати всички съдебни разноски както за производството пред СПС, така и за това пред Общия съд.

Основания и доводи

Жалбоподателят излага пет основания в подкрепа на жалбата си.

1. Първото основание е изпачаване на фактическите обстоятелства по отношение на събитията от 4 май 2012 г. и следващия период, както и грешка при прилагане на правото по отношение на член 41, параграф 2, буква а) от Хартата и член 47 от Условиата за работа на другите служители (наричани по-нататък „УРДС), във връзка с член 59 от Правилника за длъжностните лице на Европейския съюз (наричан по-нататък „Правилникът“).